

та, и всички други подобни празници или постановленија, ако и да можтъ да ся пазятъ самоволно отъ человѣцы-тѣ, не трѣба да имъ ся налагатъ като задължителни отъ епископы-тѣ, сѫщо както заповѣди-тѣ — “да ся вардятъ отъ кръвь,” и много други — ако и да сѫ дадены отъ апостолы-тѣ, сега не ся вардятъ. — Петръ запрѣтава на епископы-тѣ да ся владатъ така като обладаватъ наследие-то Божие (1 Пет. 5; 3). Протестантитѣ, прочее, не изискватъ щото управление [церковно-то] да ся земе отъ рѫцѣ-тѣ на епископы-тѣ, но да дозволяватъ тѣ да ся проповѣдва чисто евангелие-то, и да вдигнатъ като незадължителни постановленија-та които Св. Писаніе не заповѣдва. Ако не стоятъ това, нека отговарятъ на Бога.

Заключение.

Можехѫ да ся споменѫтъ и други по-маловажни злоупотрѣбленија; но тукъ ся изброяхѫ само онѣзи които бѣ нуждно да ся посочатъ. Ако нѣщо не достига, ный, долоподписани-тѣ, смы готови да дадемъ по-пълни свѣдѣнія на основаніе на Писанія-та.

тѣ. Прѣди дохожданіе-то на Христа, седмый-тъ день на седмицѧ-тѣ ся е вардилъ. Но отъ вѣскръсеніе-то Му насамъ, първый-тъ день на седмицѧ-тѣ ся пази, вѣроятно по заповѣдь Христовѣ, но поне по единодушно съгласіе на всички-тѣ Христіаны.